Lewe, Sterwe, Begrawe, Opstanding, Koms

Dis net bokant enigiets wat ons kon uitdruk in menslike tale, van hoe ons harte voel, vandag, soos ons hier vergader op hierdie mees gewyde, heilige oggend. Vanmôre verteenwoordig die tyd dat toe ons godsdiens werklikheid gemaak is, want dit was die heropstanding van U kosbare Kind, Wie gekom het om die hele menslike ras te verlos. En ons is hier vanmôre om daardie groot, hoogste triomf te vier, Here, wat ons meer as oorwinnaars gemaak het van beide dood, hel, en die graf. En ons dank U dat, nadat al hierdie jare verby gegaan het, ons steeds vroeg in die oggend van hierdie Paasoggend bymekaarkom, om Hom te aanbid, want ons glo dat Hy weer sal kom.

2 En ons sou bid dat U al ons sondes en ons oortredinge sal vergewe, wat teen ons aangeteken is, soos ons nederig ons foute bely, en Sy versoening vir ons sondes aanvaar. Genees die siekte wat in ons midde is, Here. Help ons soos ons U heilige Woord lees, wat die fondament is van al die Waarhede, wat U vir ons gelaat het, om volgens te lewe en te glo.

3 En ons bid nie net vir hierdie groep wat hier vergader is nie, maar reg rondom die wêreld, want ons kyk met gretige oë en verlangende harte vir Sy terugkeer. Ons staan vandag in duisternis, in ’n chaos, dat wanneer, op enige tyd, dat ’n fanatikus net oor iets sal opblaas, en ’n klein knoppie draai, en die hele wêreld kan in skerwe geskiet word. Soos dit vir ons vertel is deur groot gesaghebbendes, dat, die oorlog net ’n paar uur lank sal wees, as dit ooit weer gebeur. O! Soos, ons vandag staan op die rant van nog ’n oorlog. Dan, staan die Kerk op die rant, daardie glorierykste opstanding, want ons sal saam met die slapende heiliges weggeraap word, om die Here in die lug te ontmoet, en vir Ewig saam met Hom te wees.

4 Ons het gekom om U te aanbid, Here. En ontvang ons vandag. Seën die lees van U Woord, die sing van die liedere, die preek van die Evangelie, ontvang die gebede van die berouvolle. Hoor die gebed vir die siekes, en ontvang glorie vir Uself, want ons vra dit nederig in die Naam van Jesus, U Seun. Amen.

5 Vir julle wat graag wil neem waar ons gaan lees vanmôre, vir ons Skrifte.

6 En ons is jammer dat—dat om te weet dat ons nie die sitplek het vir hierdie gawe groep mense, wat vroeg vanmôre gekom het om saam met ons te aanbid, vanaf verskillende kerke en vanaf

verskillende state, en selfs verskillende volke, het vanmôre hier vergader by die Tabernakel, vir hierdie glorierykste aanbidding van die Here.

7 Ek wil hê julle moet blaai na die Boek van Psalms, Psalms 22. Ek weet hierdie is nogal 'n ongewone plek om te lees, vir 'n Paasdiens, maar God is ongewoon.

8 En nou na hierdie diens, sal ons omtrent binne een uur verdaag, sodat julle kan gaan vir julle ontbyt. En dan sal Sondagskooldiens begin om nege—dertig. En dan onmiddellik na die Sondagdiens, sal daar 'n doopdiens hier wees by die—die bad. En dan vanmiddag, om sesuur, sal gebedskaarte uitgegee word vir genesingsdiens, vir vanaand. En as julle enige geliefdes het wat siek en behoeftig is, onthou om hulle uit te bring vanaand, en, want hierdie sal die laaste keer wees wat ons dit kan hê vir 'n —'n rukkie, in elk geval. Ek vertrek in die oggend, om vyfuur, na Los Angeles, en deur die Weskus, vir 'n reeks dienste.

9 Nou in Psalms 22, sal ons lees.

My God, my God, waarom het U my verlaat, van die woorde van my gebrul?

. . . my God, ek roep bedags, maar U antwoord nie; en snags, en ek kan nie swyg nie.

Tog is U die Heilige wat woon onder die lofsange van Israel.

Op U het ons vaders vertrou; hulle het vertrou en U het hulle uitgered.

Hulle het U aangeroep en het ontvlug; op U het hulle vertrou en nie beskaamd gestaan nie.

Maar ek is 'n wurm en geen man nie, 'n smaad van die mense . . . verag deur die volk.

Almal wat my sien, spot met my. Hulle steek die lip uit, hulle skud die hoof, en sê:

Laat dit aan die HERE oor! Laat Hy hom red, laat Hy hom bevry: Hy het mos behae in hom.

Ja, U is dit wat my uit die moederskoot uitgetrek het, wat my veilig laat rus het aan my moeder se bors.

Aan U is ek oorgegee van die geboorte af; van die skoot van my moeder af, is U my God.

Wees nie ver van my af nie, want die nood is naby, want daar is geen helper nie.

Baie stiere het my omring, sterkes van Basan het my omring.

Hulle het hul mond teen my oopgespalk soos 'n leeu wat verskeur en brul.

Ek is uitgestort soos water; . . . al my beendere raak los; my hart het soos was geword; dit het gesmelt binne—in my ingewande.

My krag is verdroog soos 'n potskerf, . . . my tong kleef aan my verhemelte; en U lê my neer in die stof van die aarde.

Want honde het my omsingel; 'n bende kwaaddoeners het my omring; hulle het my hande en my voete deurgrawe.

Al my beendere kan ek tel; hulle kyk, hulle sien met welgevalle op my neer.

Hulle verdeel my klere onder mekaar . . . werp die lot oor my gewaad.

. . . U, HERE, wees nie ver van my nie; my Sterkte, maak tog gou om my te help.

Red my siel van die swaard, my enigste uit die mag van die hond.

Verlos my uit die bek van die leeu, en uit die horings van die eenhoring, *het U my verhoor.*

Ek wil U Naam aan my broers vertel, in die vergadering U prys. Ja.

Julle wat die HERE vrees, prys Hom! Al die nakomelinge van Jakob, vereer Hom! Ja, vrees Hom, al die nakomelinge van Israel.

Want Hy het die ellende van die ellendige nie verag . . . verfoei en Sy aangesig vir hom verberg nie; maar Hy het gehoor toe dié Hom aangeroep het om hulp.

Van U kom my lof in 'n groot vergadering; ek sal my geloftes betaal in teenwoordigheid van dié wat Hom vrees.

Die ootmoediges sal eet en versadig word; húlle sal die HERE prys wat na Hom soek; mag julle hart vir ewig lewe!

Al die eindes van die aarde sal daaraan dink en hulle tot die HERE bekeer, en al die geslagte van die nasies sal voor hom *aangesig aanbid.*

Want die koninkryk behoort aan die HERE: en Hy heers oor die nasies.

Al die grotes van die aarde sal eet en aanbid; almal wat in die stof neerdaal, sal voor Sy aangesig kniel en hy wat sy siel nie in die lewe kan hou nie.

'n Nageslag sal Hom dien; dit sal vertel word van die Here aan die volgende geslag.

Hulle sal aankom en Sy geregtigheid verkondig aan die volk wat gebore word; want Hy het dit gedoen.

10 Mag die Here Sy seëninge byvoeg by die lees van Sy Woord. Ek wil vir hierdie geleentheid vanmôre neem, vyf woorde, en rondom daardie vyf woorde probeer weergee wat in my hart is, aan julle aanbidders vanmôre. Ek wil hierdie vyf woorde hê: *Lewe, Sterwe, Begrawe, Opstanding, Koms*.

11 En ek dink die digter het dit goed weergegee in die lied, van wat ek wil sê, toe hy hierdie lied geskryf het.

Lewend, het Hy my liefgehad. Sterwend, het Hy my gered.
Begrawe, het Hy my sondes ver weggedra.
Opgestaan, het Hy vrylik regverdig vir ewig.
Eendag kom Hy, o, heerlike dag!

12 Daar was nooit 'n lewe gelei soos Syne nie, want Hy was die God gemanifesteer in die vlees toe Hy gebore is. Hy was die uitdrukking van wat God die Vader is. En God die Vader wat liefde is, toe was Jesus die volle uitdrukking van liefde. Hy was liefde vanaf die eerste tyd wat Sy klein babahandjies die pragtige wange van sy moeder gestreel het. Hy was liefde.

13 En ek dink vandag dat dit is waar baie faal om te erken dat Hy liefde was. "God is liefde, en hulle wat liefhet, is gebore van God."

14 "So lief het God die wêreld gehad, dit is, die onbeminlike, dat Hy Sy eniggebore Seun gegee het, dat wie ook al in Hom sou glo, nie verlore sal gaan nie, maar die ewige Lewe sou hê."

15 Hy het Sy liefde weergegee toe Hy hier op die aarde was, op soveel verskillende maniere, totdat dit onbetwisbaar is dat Hy die liefdevolste skepsel was wat ooit gelewe het. En ek dink, in Sy lewe hier, het Hy God weergegee. En die enigste manier wat God weergegee kan word aan die mense, is deur liefde.

16 En Hy het dit goed gedoen, toe Hy een van die vuilste vroue gevang het wat daar miskien in Sy dag was. Hulle het haar net skuldig bevind, en geen uitweg nie, toe sy in owerspel gevang is. En hulle het haar voor Hom opgesleep, en gesê: "Wat sê U om met haar te doen?"

17 En toe Hy na haar gedraai het, en gesê het: "Ek veroordeel jou nie. Gaan en sondig nie meer nie." In plaas van om haar uit te gooi op die strate, om uitgesleep te word soos 'n klomp wolwe oor haar, om haar te stenig en haar lewe te neem; het Sy sagte, barmhartige, liefdevolle hart ver afgereik in die sonde waarin sy was, gesê: "Ek veroordeel jou nie. Gaan net en moenie meer sondig nie."

18 En toe Hy op Sy pad was onder na die graf van Lasarus, dink ek dat dit nog 'n groot tyd was wat Hy weergegee het wat God was aan die mense. Nie net is Hy 'n God wat die laagste

sonde kan vergewe wat kan gedoen word, en die skuldige neem en hulle onskuldig maak, deur Sy vergewende liefde nie. Maar nadat die dood ons neergelê het in stilte, is Hy steeds besorgd oor ons. Ek dink Hy het dit goed weergegee op die pad onder saam met Martha en Maria, toe Hy by die huis gekom het waar die dood die lewe uitgesluit het van 'n lieflike persoon. En op Sy pad af na die graf, tog, as God, geweet dat Hy hom uit die dode sou opwek, geweet dat dit aan Hom vertel is dat in Sy einste Woorde, die krag gelê het om hom uit die graf op te wek; tog, toe Hy Martha en Maria gesien het, en hulle wat Lasarus liefgehad het, wat huil, het die Bybel gesê, het Hy gehuil. Wat was dit? Sy groot liefdevolle hart! Toe Hy daardie man gesien het, en Sy—Sy vriende in die moeilikheid was, was Hy besorgd saam met hulle.

19 Ek is so bly om te weet dat Hy onder die gebrokenes van hart gevind kan word. In ons verdriet, is Hy nie een wat ons sal verlaat nie. Hy staan by ons, wanneer alles gefaal het, en die laaste hoop van aardse bereik aan sy einde gekom het, is Hy steeds God, en het Hy ons lief. Hy was die uitdrukking van God.

20 En, o, hoedat ek glo dat Hy verlang na Sy mense om so gesalf te wees met Sy Gees, dat ons na mekaar kan gaan in beproewings en in probleme, en die uitdrukking van Sy simpatie kan gee, soos dit stort uit ons harte wat gebore is uit Sy Gees, om in die kerk die liefde van die lewende God te weerspieël. Dit het goed weergegee wat Hy gesê het, of die digter gesê het.

Lewend, het Hy my liefgehad.

21 Hy het gewys wat Hy gedoen het vir die hele menslike ras, die manier wat God Homself verteenwoordig het in Jesus Christus. Hy het Sy opinie weergegee aan die menslike ras, om hulle te vergewe en lief te hê wat onbeminlik was. En ek wonder, op hierdie Paasoggend, hoe ons kortkom daarmee. Ons kan hulle liefhê wat ons liefhet, maar Hy het hulle liefgehad wat Hom nie liefgehad het nie.

22 Hy was die grootste, die eerste verteenwoordiging, van liefde, wat ooit die aarde getref het; en is verag deur hulle wat op die aarde gewoon het, aan wie Hy liefgehad het. Geen mens kon ooit liefhê soos Hy nie; en geen mens is ooit gehaat soos Hy nie. Hulle het Hom gehaat en Hom verag, en Hom verwerp, maar dit het nie Sy liefde gestop nie. Hulle laastens, toe Hy aan die kruis gehang het, nadat daardie lewe wat Hy gelei het niks gedoen het behalwe goeie dinge nie, die skuldiges vergewe het, die siekes genees het, en net dinge wat goed is. Toe Hy was . . . laaste asems op die kruis, met die vulgêre, spottende spoeg, van hulle wat daar gestaan het, afgehang het van Sy heilige gesig, het Hy uitgeroep, met 'n hart vol liefde: "Vader, vergewe hulle, want hulle weet nie wat hulle doen nie."

23 Hy kon verstaan. As God, verstaan Hy. Dis hoekom Hy ons kon liefhê toe ons onbeminlik was, want Hy's God en Hy

verstaan. "Lewend, het Hy my liefgehad." Nooit 'n lewe gelei soos daardie nie, want dit was toegedraai in liefde.

Sterwend, het Hy my gered.

24 'n Dood, het God Jehova vereis, toe in die Tuin van Eden was. Die straf van sonde is die dood, en daar kan geen veranderings wees nie. Daar kon op geen ander manier daarvoor gesorg word nie. Want, God is allerhoogste, en Hy is oneindig, en die Regter van die hele Hemele en aarde. Die straf van sonde is dood, en daar was nie een wat hierdie straf vir 'n ander kon betaal nie. Want elke mens, hoewel hy mag sterf vir 'n ander mens, maar hy was skuldig om mee te begin. Daar was nie een van ons wat die ander kon help nie, want ons was almal skuldig. "Ons is gebore in sonde, gevorm in ongeregtigheid, kom na die wêreld en spreek leuens." En daar was nie 'n sweempie hoop, nêrens nie. Ons is tot die dood veroordeel, deur God, en elke skepsel wat ooit beweeg het op die aarde, was onder hierdie veroordeling. Daar kon regverdige mense opstaan en groot dinge doen, maar hy was 'n sondaar om mee te begin.

25 Daar was net een manier dat dit betaal kon word, en dit was die dood van God Self. So, God, as 'n Gees, kon nie sterf nie, maar Hy het afgekom in 'n liggaam van vlees en Homself uitgedruk in 'n lewe van liefde; om al daardie goedheid te neem wat Hy was, en dit gewilliglik te gee as die hoogste Offer, dat Hy die skuld van die skuldige kon neem. Almal van ons wat sondaars was, en nie 'n manier in die wêreld vir ons om ooit gered te word nie. Hy het nie net aarde toe gekom om gesien te word nie, maar Hy het gekom om te sterf as 'n Offer.

26 Abel het dit weergegee toe hy 'n beter offer aan God geoffer het as Kain; toe hy die lammetjie gebring het, met 'n stuk wingerdloot om sy nek gedraai, na 'n klip. Daar het die kêreltjie op die rots gelê, sy kennetjie agteroor getrek, en met 'n—'n klip, sy keeltjie gekap; en dit wat geblêr en gesterf het, en die bloed wat uitgespuit het, en sy wit lokkies is gebaai met bloed. Abel het Gólgota daar weergegee.

27 Toe die Lam van God, geslag vanaf die grondlegging van die wêreld, gekom het om die plek van skuldige sondaars in te neem, en stukkend geslaan en gekneus is, en—en voor gelag en bespot is, en 'n dood gesterf het soos geen skepsel kon sterf, behalwe God Self nie, en Sy bloederige lokke wat afgehang het teen Sy skouers, gedrup het op die grond, het uitgedruk wat 'n verskriklike ding sonde is, toe Hy moes sterf om die mens van 'n lewe van sonde te verlos. Niks kon so sterf nie. Niks kon daardie dood verduur nie. Dis gesê dat: "Toe hulle Sy sy deurboor het, dat, daar Bloed en water uitgekom het."

28 Dit was 'n tyd gelede, ek het met iemand gepraat hieroor. En dit was 'n wetenskaplike wat gesê het: "Daar is net een manier wat dit kon gebeur het. En dit was nie as gevolg van die Romeinse

spies, dat Hy gesterf het nie; en ook was dit nie die verlies aan Bloed, dat Hy gesterf het nie, want daar was steeds Bloed in Sy liggaam. Waaraan Hy gesterf het, was nie as gevolg van die Romeinse spies of die spykers wat hulle in Sy hande ingeslaan het, of die doringkroon wat hulle op Sy kop gesit het nie. Maar omdat. . .Hy het gesterf van verdriet, omdat Hy na Sy Eie toe gekom het, en Sy Eie het Hom nie ontvang nie. Hy het gesterf van 'n gebroke hart. Toe, Hy geweet het die einste skepsels van tyd, wat Hy voor sou sterf om te verlos, in Sy gesig gespoeg het, en Hy is verwerp deur die mense."

29 Dawid, agthonderd jaar voor dit gebeur het, het met die einste stem uitgeroep waarmee Hy uitgeroep het op Gólgota: "My God, waarom het U My verlaat?"

30 Wat 'n verskriklike ding doen sonde, dit skei die mens van God! En Hy was die sondoffer wat geoffer moes word vir ons sondes. En Hy was geskei van die Teenwoortdigheid van God. Sonde het Hom geskei. God het ons sondes op Hom geplaas, en Hy is geskei van God, en dis hoekom Hy uitgeroep het: "Waarom het U My verlaat?" En omdat Hy verlaat is, en hierdie plek ingeneem het; en Sy mense gesien het, wat Hy sou kom om hulle Verlosser wees en hulle Lewe aan te bied, hulle het Hom verwerp. En dit het Hom so bedroef, totdat Hy so hartseer was totdat die Bloed en water, en die chemikalieë van Sy liggaam, geskei het.

31 Die mens sal nooit weet wat dit was nie. Dis waarom daar niemand anders kan wees wat ooit so kan sterf nie. Ek gee nie om hoeveel jy gemartel kan word, hoedat hulle jou voete in blokke kan sit, of jou in duime kan opsaag, of jou in duime kan brand nie; jy kan nie daardie dood sterf nie, want jou samestelling is nie soos daardie nie. Hy moes God wees. Hy moes meer as 'n mens wees. En om te dink, dat, God gesterf het. Hy het gesterf van 'n gebroke hart, met sulke hartseer vir die wêreld, totdat 'n chemiese reaksie in Sy liggaam plaasgevind het, wat nie in jou kan plaasvind nie. Jy kan nie so ly nie. Daar's geen manier vir jou om daardie soort van 'n hartseer te ervaar nie. So daar's net Een wat dit kon doen, en Hy het dit gedoen.

32 Daar gehang, daardie kosbare lewe wat niks anders as liefde en goeddoen geken het nie, het daar gehang tussen die Hemele en aarde, daar bo—opgelig, nakend gestroop, in die verleentheid. Dink hoedat jy sou wees, nakend gestroop; jy sou nie verleentheid geken het soos God het, wat daar gehang het nie. Ek weet die kruisbeeld het 'n klein dingetjie, soos hulle iets om Hom gehad het, maar hulle het dit nooit gedoen nie. Dis net op die kruis gesit, of die kunstenaar het dit daar gesit. Hulle het Sy klere van Hom afgestroop. Hy het 'n kleed aangehad, en hulle het dit van Hom afgeskeur en daaroor die lot gewerp. Hy is verneder, tot die uiterste. Tog, as God, moes staan, en sondaars wat in Sy gesig spoeg. Tog, as die—die diepstes van ordentlikheid, moes voor die publiek sterf, nakend gestroop. So 'n effek het

dit op Hom gehad, totdat dit die water en die Bloed geskei het. Geen wonder. . . Ek dink die digter het dit goed uitgedruk, toe hy gesê het:

> Tussen rotse wat uitroep, en verdonkerde hemele, het my Verlosser Sy hoof gebuig en gesterf,
>
> Maar die oopgaande sluier het die weg geopenbaar na Hemelse vreugdes en eindelose dag.

33 Sekerlik, Hy moes dit doen. Die sluier het gehang tussen die mens en God, en daardie oopgaande sluier het die pad geopenbaar na Hemelse vreugdes en eindelose dag. Gólgota beteken iets, beteken meer as wat ons kan uitdruk. Sekerlik.

> Lewend, het Hy my liefgehad. Sterwend, het Hy my gered.
> Begrawe, het Hy my sondes ver weggedra.

34 Dit is nou veroordeel. Sonde het geen houvas meer nie. Toe Hy uitgeroep het aan die kruis: "Dis volbring," het sonde gesterf! Nou is dit dood. Dis klaar. Dis magteloos. Dis leweloos. Dink daaraan, mense. Daardie sonde, die vyand van mense, is dood en leweloos, dit het geen effek meer nie. Dit kan nie. Geen wonder die son het sy gesig verberg, die sterre wou nie skyn, die aarde het swart geword nie, dit is alles verlos.

35 Nou is dit dood, dis begrawe, dis leweloos. Dit nie meer lewe daarin het nie, dan moet dit begrawe word. Wat is begrawe? Die liggaam van God is begrawe, want dit was die sondoffer. Dit is die verbrande Lam, dit is gebrand deur die vure van ongeregtigheid. Daardie sondelose Lam wat geen sonde geken het nie, wat God Wie geen verkeerde geken het nie; Sy lewe is gegee, en daar het die sondoffer gehang. "Begrawe, het Hy my sondes ver weggedra." Hy moet begrawe word. Die liggaam, die sondoffer moet begrawe word.

36 Dis hoekom baie, naderhand, sal stap, een vir een, na hierdie bad, om gedoop te word in die Naam van Jesus Christus. Hoekom? Iets het gebeur. Daardie Gees wat uit daardie liggaam gekom het, toe Hy geskree het "dis volbring," het sonde veroordeel in ons liggame. En ons moet dit begrawe, om nooit weer onthou te word nie. Ek is so bly dat dit is.

37 Wanneer enigiets begrawe is, is dit weggesteek, dis uit sig. "En begrawe, het Hy my sondes ver weggedra." God kan nie meer ons sondes sien nie, want hulle is begrawe. Waar is hulle begrawe? In die See van Vergetelheid. Dink aan 'n See van Vergetelheid! God kan hulle nie meer onthou nie, want hulle is beide dood en begrawe. Dit kan nie eens meer onthou word nie. Hulle is uit God se geheue uit.

38 Hy was ook, in hierdie "begrawe," het Hy in die Ou Testament verteenwoordig. Hulle het gehad twee . . . Hulle het 'n sondoffer gehad by die heiliging van die heiligdom. En daardie sondoffer was dat hulle twee bokke geneem het, en een bok is doodgemaak; en die ander bok, het die sondes gehad wat op die dooie bok geplaas was, op die lewendige bok geplaas.

39 Onthou, Jesus was 'n Skaap. Hy was 'n Lam, maar in hierdie geval het hy 'n bok geword, Hy was geregtigheid, want Hy was God, die Skaap. Maar Hy het 'n bok geword, sonde, dat Hy die sondoffer vir my en vir jou kon wees; vanaf 'n Skaap na 'n bok.

40 En Jesus het albei die diere verteenwoordig, beide bokke. Vir een, het hy gesterf, hy het gesterf vir die versoening; die tweede, die sondes van die versoening is op die sondebok geplaas, en die sondebok het die sonde van die mense geneem en ver in die wildernis ingegaan, om die sonde van die mense te dra. Wat was dit? Dit was die dood en die begrafnis van ons Here Jesus. Sterwend! "Lewend, het Hy my liefgehad. Sterwend, het Hy my gered. Begrawe, het Hy my sondes ver weggedra." Hy het die sondes van die mense op Homself geneem, en hulle reg in die laagste van die hel ingedra. Hy was die sondoffer. Hy het die sondes van die mense gehad. Hy het vir hulle gesterf. En ook is die sondes op Hom geplaas, en Hy het ons sondes ver weggeneem, so ver dat God hulle nooit meer kon sien nie. Dink daaraan! O, die kerk kon skree: "Halleluja, vir so 'n Verlosser!"

41 Nie net is ons sondes vergewe nie, maar hulle is begrawe in die See van Vergetelheid, om nooit meer onthou te word nie. "Begrawe, het Hy ons sonde ver weggedra." Nie meer kan hulle onthou word nie, want hulle is weg. Hulle is onder die oë van God uit. Hulle is verlam. Hulle is geskei. Hulle is weggesit. God onthou hulle nie meer nie. Wat? Die kerk behoort vanmôre te juig, om te weet dat ons sondes nie meer onthou sal word nie. Hulle is geplaas in die See van Vergetelheid, in die graf anderkant enige opstanding. Hulle is vir altyd dood, en vergete. Hulle is asof hulle nooit gebeur het nie. "Sterwend, het Hy my gered. Maar, begrawe, het Hy my sondes ver weggedra." Hy het hulle so ver weggedra, totdat hulle in die See van Vergetelheid ingegaan het. O! Ons weet dat daardie dinge sekerlik geglo word onder ons, en hulle is seer sekerlik die Waarheid. Hulle is God se Waarheid. Al daardie groot dinge was anderkant menslike uitdrukking. Ons kon nooit ons dankbaarheid vir sulke dinge uitdruk nie.

42 Maar, o, daardie Pase! "Opgestaan, het Hy vrylik regverdig vir ewig."

Lewend, het Hy my liefgehad. Sterwend, het Hy my gered.
Begrawe, het Hy my sondes ver weggedra. (Dit was goed.)
Maar, opgestaan, het Hy regverdig.

43 Wat was daardie opstanding? Dit was God se kwitansie, dat die rekening betaal is. "Opgestaan, het Hy vir ewig vrylik geregverdig." O, wat 'n Verlosser, opgestaan! Wat het God gedoen? 'n Man kan ly, 'n man kan sterf, 'n man kan begrawe word. Maar Pase was die grootste van hulle almal, want dit was God se onderskrywing: "My wette is nagekom, My vereiste is nagekom, dis Hy!" Hy het Hom laat opstaan uit die dode! "Opgestaan, het Hy vrylik regverdig vir ewig." Geseënd is Sy Heilige Naam!

44 Geen wonder dit bring emosies nie! Geen wonder die menslike hart kan dit nie hanteer nie! O, met ons oorwinnende geloof kan ons oorkant staan en sê: "Ons is vir ewig geregverdig, vrylik," want Hy het gesterf, en is begrawe, en God het Hom weer opgerig, op Paasoggend. Toe, het God gewys Dit is aanvaar, al die dinge wat Hy gedoen het. Alles vrylik betaal, jy kan nou vrygaan! "Opgestaan, het Hy vrylik geregverdig vir ewig." O, niemand kan nooit weet, kan nooit dink aan daardie groot dag toe Hy opgestaan het nie! En die Engele het dit gesien. In die Hemel van hemele, het die Engele die lof van God besing, en gejuig; terwyl die Ou Testamentiese heiliges in die Paradys geskree het: "Halleluja!" "Opgestaan, het Hy geregverdig." Die Hemele het geskud, die aarde het geskud, paradys het geskud, en die Hemele het geskud, toe daardie groot Stem voortgekom het. Op uit die graf het Hy opgestaan! "Opgestaan, het Hy vrylik geregverdig vir ewig." O, goeiste!

45 Dan kan die heiliges wat in Hom gesterf het hierdie sing, wanneer ons kyk na daardie onbeskryflike genade, oorkant wat Hy gedoen het. Sien? God se verseëlde onderskrywing! "'n Klein tydjie en die wêreld sal My nie meer sien nie, tog sal julle My sien, want Ek sal opstaan uit die dood en met julle wees, selfs in julle, tot die einde van die wêreld; as 'n bevestiging en 'n bewys dat wat God gesê het waar is, en wat Ek sê waar is," het Jesus gesê. "Ek sal kom in die vorm van die Heilige Gees. Ek sal My intrek in julle neem, en saam met julle lewe vir Ewig." Dan kan die heiliges wat daardie opstandingslied in hulle hart het, hierdie lied sing.

> Op daardie helder en wolkelose oggend wanneer die dooies in Christus sal opstaan,
> En die heerlikheid van Sy opstanding deel;
>
> As Sy uitverkorenes sal vergader na hul Tuiste oorkant die hemele, (met 'n volmaakte versekering, met die Seël van God, met 'n geskrewe kwitansie van God Self)
>
> As die rol daar afgelees word, is ek daar. (O, kom gou!)

O, geen wonder, dat hulle gesê het:

Lewend, het Hy my liefgehad. Sterwend, het Hy my gered.
Begrawe, het Hy my sondes ver weggedra. O!
Opgestaan, het Hy vrylik geregverdig vir ewig.

46 Sonde is vergewe. Al hierdie offerhandes kon mites gewees het, al hierdie offerhandes kon gefaal het. Maar op Paasoggend, toe Hy opgestaan het, het God bewys dat Hy Dit aanvaar het. Geen wonder dat dit die menslike hart na 'n halleluja bring nie! Geen wonder dit laat mense staan ten aanskoue van die dood nie! Laat die mense daardie dinge wat nie is nie, reken asof hulle is! Maar hoekom? "Opgestaan, het Hy geregverdig." Hoe weet jy Hy het opgestaan? Want, hy het in ons harte opgestaan, vrylik geregverdig vir ewig!

47 Veertig dae later, toe Hy gestaan het, gepraat het met Sy kinders, het swaartekrag sy greep begin verloor. Die werke was voltooi. Die boete is betaal. Hy het die kwitansie in Sy hand gehad. Dit was God se kwitansie. Hy het die kinders gehad, die Kerk, die gelowiges. Alle sonde is oorwin. Die pad is skoongemaak. Hy kon nie meer op die aarde bly nie. Wat hou ons hier? Swaartekrag. Swaartekrag het begin breek, dit het sy greep verloor. Hoekom? Dit was alles toe verby. Wat het gebeur? Hy het begin opvaar van die aarde.

48 "Gaan julle in die hele wêreld in, en preek die Evangelie aan elke skepsel," het uit Sy lippe ge—uiter. "Gaan in die hele wêreld in, en preek die Evangelie aan elke skepsel. Hy wat glo en gedoop word sal gered word, hy wat nie glo nie sal veroordeel word. En vir hulle wat geglo het sal hierdie tekens volg. In My Naam sal hulle bose geeste uitdryf. Hulle sal met nuwe tale praat. As hulle slange sou opneem, of dodelike goed drink, sal dit hulle nie skade aandoen nie. As hulle hulle hande op die siekes lê, sal hulle gesond word. Omdat Ek lewe. . . Swaartekrag het weggebreek van My. Sonde het geen houvas nie. Ek het vir julle gesterf. God het dit bewys, en die opstandingskwitansie gegee. En omdat Ek lewe, lewe julle ook! Eendag sal Ek terugkeer."

49 Eendag kom Hy, o, heerlike dag! Dan, een. . . Lewend, sterwend, begrawe, opstanding, koms, die hoop van die Kerk vandag!

Lewend, het Hy my liefgehad. Sterwend, het Hy my gered.
Begrawe, het Hy my sondes ver weggedra.
Opgestaan, het Hy vrylik geregverdig vir ewig.
Eendag kom Hy, o, heerlike dag!

Wat was dit? Vyf dinge in vyf letters, J—e—s—u—s.

Lewend, het Hy my liefgehad. Sterwend, het Hy my gered.
Begrawe, het Hy my sondes ver weggedra.

Opgestaan, het Hy vrylik geregverdig vir ewig.
Eendag kom Hy, o, heerlike dag!

50 Ons sien uit na Sy Tweede Koms! "En een van hierdie helder en wolklose môres wanneer die dooies in Christus sal opstaan, en die heerlikheid van daardie opstanding sal deel; wanneer Sy uitverkorenes bymekaar sal kom na hul tuistes anderkant die hemele, wanneer die rol daar afgelees word, is ek daar." Hoekom? Ek het die kwitansie. Hy het opgestaan! Hoe weet jy? Hy lewe in my hart. Hy lewe in die hart van Sy gelowige kerk.

51 Dink daaraan, vriende. Die bad sal net binne 'n paar minute gereed wees, met warm water, vir die doopdiens, so gou as wat ons terugkeer.

Laat ons ons hoofde nou net 'n oomblik in gebed buig.

52 Ek wonder vandag, of daar een in ons midde sou wees, of baie, wie nog nie hierdie Offer genoeg waardeer het om dit te aanvaar nie, en julle wil onthou word in gebed, dat God vreemd met jou hart mag praat, dat jy Sy Offer mag aanvaar, die reiniging van jou siel.

53 En onthou, dat ons nie net vandag 'n tyd vier om nuwe hoede te dra, en nuwe klere te dra nie; wat goed is, dis 'n simbool van iets nuuts. God het iets nuuts gedoen. Wat, goed is. Dis nie net dit nie. Pase beteken nie dit nie. Of, Paashase en Haaseiers soek, en klein wit hoendertjies, ensovoorts nie, dit is nie die idee nie, broer.

54 Pase is 'n triomf, dis die oorwinning wat God gegee het oor die aarde, dat Hy Sy Eie Seun opgerig het uit die dood. "Dat wie ook al in Hom glo, nie verlore sal gaan nie, maar die Ewige Lewe sou hê."

55 Die opstanding kan in jou lewe wees. As jy dit nie het nie, sal jy jou hand opsteek na Hom vanmôre, terwyl julle jul hoofde gebuig het, hierdeur te sê: "God, onthou my, dat daardie Opstandingslewe mag (Dit) in my hart wees." Sou jy jou hand opsteek, en sê: "Bid vir my, Broer Branham, soos ek my hand opsteek"? Die Here seën jou. Die Here seën jou. Is daar nog een wat jou hand wil opsteek, sê: "Bid vir my, broer, ek wil hierdie Opstandingslewe aanvaar"?

Op daardie helder en wolkelose oggend, (dink nou daaraan terwyl ons . . .?. . .) . . . Christus sal opstaan,
En die heerlikheid van Sy opstanding deel;
As die uitverkorenes sal bymekaar kom oorkant op die ander oewer,
As die rol daar afgelees het, is ek daar.

As die rol daar afgelees word,
As die rol daar afgelees word,
(Nou, as jy nie seker is nie, maak dit nou reg.) . . . daar afgelees word,
As die rol daar afgelees word, is ek daar.

Laat ons arbei vir die Meester vanaf . . . (Hierdie is die nuwe heiliges) . . . son,
Laat ons praat . . .

56 Nou, julle wat Christene is, 'n gelofte wil maak aan God, om meer te werk; kom af, steek jou hand op na Hom.

En die rol daar afgelees word, is ek daar. Die Here seën julle.

As die rol daar afgelees word,
As die rol daar afgelees word,
As die rol daar afgelees word,
As die rol daar afgelees word, is ek daar.

57 Dierbare God, U het elke hart hierbinne gesien, en U ken die motiewe en die doel. En ek bid om genade. God, skenk dit, dat genade betoon sal word aan hierdie mense. Hulle het gekom vanmôre vir hierdie uur van aanbidding. Hulle het gekom na—na hierdie plek om U Woord te hoor, en soos ons dit gespreek.

58 Toe U gelewe het, was daar nooit 'n lewe soos U s'n nie. Sterwend, was U die enigste Een wat op daardie manier kon sterf. Toe U begrawe is, het U ons sondes ver weggedra; deur die sondes van die mense op U te hê, het U hulle geneem na die See van Vergetelheid. Maar, opgestaan, het U vrylik geregverdig vir ewig. En ons staan vandag en wag vir U Koms.

59 God, seën hulle. Help ons. Ons besef ons het nie meer baie tyd nie, want dis net op hande. En enige . . . En een uur van nou af, volgens die wetenskaplikes, kan die volke nie meer wees nie. En ons bid, God, soos ons hierdie Paasoggend staan op die vooraand van Sy Koms, die hoop van die Kerk. Duisende lê oorkant in die stof van die aarde, en wag vir daardie uur, hulle siele onder die altaar, wat uitroep: "Hoe lank, Here? Hoe lank?" Ek bid, God, dat U met ons sal praat. En laat ons onthou dit maak nie saak wat ons ooit hier op aarde doen nie, dis so min. En die enigste ding wat ons nou kan doen, is wag vir U Koms, en almal te vertel. Die Boodskap is dringend. Mag ons dit by die mense kry, vinnig, dat U op enige tyd mag kom. Voor hierdie bomme waarvan hulle praat, en hierdie missiele, wat etlike duisende van hulle oor die aarde kan lê binne een minuut; voor dit gebeur, U belowe het om te kom, Here, U mense te kry. Dit sal so wees, Here. So, omtrent enige oomblik kan daar 'n opstanding wees, 'n Pase vir die Kerk; 'n opstanding uit hierdie sondige lewe, tot die Ewige Lewe, deur Christus. Hoor ons gebede.

60 En vandag, soos ons voortgaan in ander dienste in, in die Sondagskoolonderwys, O Here, praat weer, en mag baie harte

vreemd gewaarsku word. En mag hulle kom by die dosyne, in hierdie bad in vanmôre, hierdie Paasoggend, om begrawe te word saam met die Here Jesus, Sy Offer te aanvaar. Maak nie saak aan watter kerk hulle behoort, of watter godsdienstige sekte hulle mee gemeenskap het nie, dit beteken niks nie. Maar het hulle daardie Offer aanvaar? Bely hulle dat hulle niks werd is nie, dat Jesus die enigste goeie Een was? En Hy het vir ons gesterf in ons plek. En Hy't ons sondes geneem en hulle begrawe, en ons staan alleen in Hom. Ons kerke kan nie ons sondes begrawe nie, ons eie lewe kan nie ons sondes begrawe nie, maar Christus het ons sondes in die See van Vergetelheid begrawe. God, skenk nou dat hierdie dinge glorieryk sal wees in U oë.

61 Dan, vanaand, Here, mag U kom in die krag van U opstanding, en hierdie klein plekkie skud soos dit nog nooit geskud is nie. Mag tekens en wonders verskyn. Herhaal dit, soos dit 'n paar Sondae gelede was, Here, toe die siekes en die beproefdes so wonderbaarlik genees is. Ons bid dat dit weer sal wees vanaand, vir U glorie, Here.

62 Vergewe ons nou ons oortredinge, Here, en mag hierdie 'n ware Pase vir party van ons wees, 'n ware Pase vir almal van ons. En party van hulle wat nooit geweet het wat die Paasseëninge was nie, mag dit vandag wees dat Christus opstaan in hulle hart, met 'n nuwe hoop, met 'n nuwe Lewe. Rig hulle op Gólgota. Want ons vra dit in Jesus se Naam. Amen.

63 [Leë kol op band—Red.] Hoeveel van julle het die Here lief, steek net julle hand op. O, goeiste, dit is wonderlik!

64 Ek hoor jy het die baba om toegewy te word, Broer McDowell. Julle sal terug wees vir die Sondagskooldiens, kan julle? Goed, dit sal goed wees. Dan sal ons die babatjies toewy, ensovoorts, op daardie tydstip, as julle nie omgee nie. Dis goed.

65 En so nou gaan ons die gehoor verdaag vir 'n paar minute, sodat julle na julle plekke kan gaan en julle ontbyt nuttig, en dan weer terugkom. Ons is bly dat julle hier was.

66 En laat ons nou net staan. En daardie selfde lied wat ons 'n paar oomblikke gelede gehad het: "Op daardie helder en wolkelose. . . " Hoeveel het daardie hoop in hulle, laat ons sien julle steek op. . . Staan op.

Daardie helder en wolklose oggend wanneer
die dooies in Christus sal opstaan,
En die heerlikheid van Sy opstanding deel;
As die verlostes van die aarde sal vergader
oorkant op die ander. . .

Lewe, Sterwe, Begrawe, Opstanding, Koms AFR59-0329s
(Living, Dying, Buried, Rising, Coming)
Die Paasboodskap reeks

Hierdie Boodskap deur Broer William Marrion Branham, oorspronklik in Engels gelewer op Paassondagoggend met sonsopkoms, 29 Maart, 1959, by die Branham Tabernakel, in Jeffersonville, Indiana, V.S.A., is geneem vanaf 'n magnetiese bandopname en onverkort gedruk in Engels. Hierdie Afrikaanse vertaling is gedruk en versprei deur Voice Of God Recordings.

AFRIKAANS

©2014 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

Voice Of God Recordings, South Africa Office
58 Disa Road, Admiral's Park, Gordon's Bay 7140 Western Cape
Republic Of South Africa

Voice Of God Recordings
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.
www.branham.org

Kopiereg kennisgewing

Alle regte voorbehou. Hierdie boek mag gedruk word op ‘n tuisrekenaar vir persoonlike gebruik of om uitgegee te word, gratis, as ‘n middle om die Evangelie van Jesus Christus te versprei. Hierdie boek kan nie verkoop word, op groot skaal gereproduseer word, op ‘n webtuiste geplaas word, in ‘n opsoekstelsel geberg word, vertaal word in ander tale, of gebruik word om fondse in te samel, sonder die uitdruklike geskrewe toestemming van Voice Of God Recordings®, nie.

Vir meer inligting of vir ander beskikbare material, kontak asseblief:

Voice Of God Recordings
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.
www.branham.org